

A ZAS JEDNY VĀ•NOCE JSOU ZA NĀ•MI ...

NedĀle, 27 prosinec 2020

JĀi jich mĀim za sebou uĀ¾ opravdu hodnĀ. A byly opravdu kaĀ¾dĀ© jinĀ©. ZajĀ-mavĀ© je, Ā¾e si ĀlovĀk pamatuje vĀ-c nĀĀ-m neobvyklĀ© - hodnĀ veselĀ©, prĀĀivihovĀ©, smutnĀ©.. TakovĀ© ty "obyĀ", ty jen tak projdou kolem. Pamatuju s ty naĀje nebĀĀ¾nĀ© vĀinoĀnĀ- stromeĀky - pĀjr chudĀjĀ-ch let jsme mĀli kupodivu vĀ¾dy nĀdhernĀ½ a velkĀ½ strom, ozdobenĀ½. A vĀtĀjinĀ nĀivĀitĀvnĀ-kĀ, kteĀTMĀ- ho obdivovali, jsme jeho tajemstvĀ- museli prozradit ...

TotĀ¾ - jednoho dne po takovĀ½ch umrnĀnĀ½ch svĀjtcĀ-ch jsem si u kontejnerĀ vĀimla peĀlivĀ uklizenĀ©ho zbytku jist pĀTmĀpychovĀ©ho a vysokĀ©ho stromku. VĀtve byly osekanĀ© a svĀjzanĀ© do otĀ½pky, holĀ½ kmen byl opĀTmen o zĀ-dku kontejnerovĀ©ho stĀjnĀ-. A - mne napadla ĀĀ¾asnĀi (a dozajista blĀjznivĀi) myĀlenka..KmĀ-nek jsem bafla a odnesla si ho sklepa. PĀTmed nĀisledujĀ-cĀ-mi VĀinocemi jsem tu vysokou "tyĀ" pĀTmesla domĀ- a peĀlivĀ do nĀ- navrtala patĀTmiĀnĀ uĀ¾ jen staĀilo jĀ-t tady pĀjrkĀjt na prochĀjzku do lesa, a pĀTminĀ©st si pĀjr potĀTmebnĀ½ch vĀtvĀ- z nĀjakĀ½ch tĀch je Ano, byly to vĀtve zcela rĀ-znorodĀ©, dokonce jsem jich plno naĀila volnĀ "odloĀ¾enĀ½ch" na mĀ-stnĀ-m trhu, byly to ty pĀTmebyteĀnĀ©, kterĀ© se kupujĀ-cĀ-m nehodily. Doma se vĀtviĀky podle velikostĀ- dole zaĀipiĀatily a zastrĀily do patĀ skulinek, a tak vznikl nĀdhernĀ½ a opravdu "kvalitnĀ" rostlĀ½ vĀinoĀnĀ- strom. Co na tom, Ā¾e se tam stĀTMĀ-daly vĀtve jedlovĀ©, borovicovĀ©, smrkovĀ©... V podstatĀ jsme byli rĀjdi, Ā¾e naĀim pĀTmiĀinĀnĀ-m byl uchrĀjnĀn kaĀ¾dĀ½ rok je kterĀ½ mohl rĀ-st nĀkde dĀjl. S ozdobami jsme se takĀ© vyĀTMĀjĀdili. MĀjme ozdobĀky jak prastarĀ©, jeĀjtĀ po mĀ© babiĀ snad pamatujĀ- Jana Ā½iĀ¾ku), tak i nĀjakĀ© ty novĀjĀĀ-. A tak jsme jednou mĀli stromek pestrobarevnĀ½, pĀTMĀ-ĀjtĀ jednobarevnĀ½, pak zase jen z vystĀTMĀihovanĀ½ch Āi sklĀjdanĀ½ch papĀ-rovĀ½ch ozdobĀek - na kterĀ½ch jsme pracovali dĀtmi uĀ¾ od ĀTMĀ-jna - a vĀ¾dy to bylo fajn. No, a jeĀjtĀ jedno stromkovĀ© ĀjĀ-lenstvĀ- - nevĀ-m, kdo z nĀjs tĀTMĀ- to v ale prostĀ jsme si ĀTMĀekli, Ā¾e ho "zatĀ-m nechĀjme". A tak jsme ho prvnĀ mĀli do Velikonoc, pak do mĀ©ho svĀjtku podzimnĀ-ho, a nejdĀle nĀim vydrĀ¾el do vĀ½mĀny vĀtvĀ-... Jo, stĀjl v obĀ½vĀjku v koutĀ, nikde nikomu nepĀTmekĀjĀ nĀjs bavily vykulenĀ© obliĀeje nĀivĀitĀvnĀ-kĀ.

Jak nejdĀle byl stromek u vĀjs?

d@niela